ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (druhá komora)

z 24. júna 2004 *

Vo veci C-278/02,

ktorej predmetom je návrh Berufungssenat I der Region Linz bei der Finanzlandesdirektion für Oberösterreich (Rakúsko), ktorým navrhuje vo vzťahu ku konaniu začatému pred vnútroštátnym súdom vo veci

Herbert Handlbauer GmbH,

aby v prejudiciálnom konaní rozhodol o výklade článku 3 ods. 1 nariadenia Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 z 18. decembra 1995 o ochrane finančných záujmov Európskych spoločenstiev (Ú. v. ES L 312, s. 1),

* Jazyk konania: nemčina.

SÚDNY DVOR (druhá komora),

v zložení: predseda druhej komory C. W. A. Timmermans, sudcovia J. N. Cunha Rodrigues, J.-P. Puissochet, R. Schintgen (spravodajca) a N. Colneric,

generálny advokát: A. Tizzano,
tajomník: M. Múgica Arzamendi, hlavná referentka,

so zreteľom na písomné pripomienky, ktoré predložili:

— Herbert Handlbauer GmbH, v zastúpení: L. Harings, Rechtsanwalt,

— rakúska vláda, v zastúpení: H. Dossi, splnomocnený zástupca,

— Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: G. Braun a M. Niejahr, splnomocnení zástupcovia,

so zreteľom na písomnú časť konania,

po vypočutí ústnych pripomienok, ktoré predložili na pojednávaní 4. novembra 2003: Herbert Handlbauer GmbH, v zastúpení: L. Harings, rakúska vláda, v zastúpení: J.

Bauer a H. Schauer, splnomocnení zástupcovia, vláda Spojeného kráľovstva, v zastúpení: K. Manji, splnomocnený zástupca, za právnej pomoci T. Eicke, barrister, a Komisia, v zastúpení: M. Niejahr,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 15. januára 2004,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Uznesením z 11. júla 2002 doručeným Súdnemu dvoru 29. júla 2002, Berufungssenat I der Region Linz bei der Finanzlandesdirektion für Oberösterreich (odvolací senát regiónu Linz pri krajinskom finančnom riaditeľstve Horného Rakúska) podal návrh na začatie prejudiciálneho konania a požiadal formou dvoch prejudiciálnych otázok v súlade s článkom 234 ES o výklad článku 3 ods. 1 nariadenia Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 z 18. decembra 1995 o ochrane finančných záujmov Európskych spoločenstiev (Ú. v. ES L 312, s. 1).

2 Prejudiciálne otázky vyplynuli zo sporu medzi Herbert Handlbauer GmbH (ďalej len „Handlbauer") a Zollamt Salzburg/Erstattungen (Colný úrad Salzburg/náhrady, ďalej len „Zollamt") vo veci vrátenia zálohy vývoznej náhrady za dávku hovädzieho mäsa vyplatenej roku 1996.

Právny rámec

Právna úprava Spoločenstva

Ochrana finančných záujmov Európskeho spoločenstva.

3 Článok 1 nariadenia č. 2988/95 ustanovuje:

„1. Na účely ochrany finančných záujmov Európskych spoločenstiev sa týmto prijíma všeobecná úprava týkajúca sa jednotných kontrol a správnych opatrení a sankcií, ktoré sa týkajú protiprávneho konania s ohľadom na právo spoločenstva.

2. „Nezrovnalosť" je akékoľvek porušenie ustanovenia práva spoločenstva vyplývajúce z konania alebo opomenutia hospodárskeho subjektu, dôsledkom čoho je alebo by bolo, poškodenie všeobecného rozpočtu spoločenstiev alebo rozpočtov nimi spravovaných, buď zmenšením, alebo stratou výnosov plynúcich z vlastných zdrojov vyberaných priamo v mene spoločenstiev alebo neoprávnenou výdajovou položkou."

4 Článok 3 tohto nariadenia znie:

„1. Premlčacia doba konania je štyri roky od času spáchania nezrovnalosti uvedenej v článku 1 ods. 1. Odvetvové predpisy však môžu ustanoviť kratšie obdobie, ktoré však nesmie byť kratšie ako tri roky.

V prípade pokračujúcej alebo opakujúcej sa nezrovnalosti, premlčacia doba začína plynúť odo dňa, keď sa nezrovnalosť skončila. V prípade mnohoročných programov plynie premlčacia doba až do úplného skončenia programu.

Premlčacia doba sa prerušuje pri akomkoľvek akte príslušného orgánu, o ktorom je daná osoba upovedomená a týka sa vyšetrovania alebo právneho konania v súvislosti s nezrovnalosťou. Premlčacia doba začína plynúť znova po každom akte prerušenia.

Premlčanie sa však stane účinným najneskôr v deň, keď vyprší [uplynie — *neoficiálny preklad*] dvojnásobok premlčacej doby bez toho, aby príslušný orgán uložil sankciu, s výnimkou prípadu, keď bolo správne konanie prerušené v zmysle článku 6 ods. 1.

2. Lehota na vykonanie rozhodnutia ukladajúceho správnu sankciu je tri roky. Toto obdobie sa začína dňom, keď sa rozhodnutie stáva konečným.

Prípady prerušenia premlčacej doby a prerušenia správneho konania sú upravené príslušnými ustanoveniami vnútroštátneho práva.

3. Členské štáty si zachovávajú možnosť uplatňovať obdobie dlhšie doby a lehoty ako tie, ktoré sú ustanovené v odsekoch 1 a 2 v tomto poradí."

5 Článok 4 nariadenia č. 2988/95 pre odňatie neoprávnene získaných výhod ustanovuje:

„1. Je všeobecným pravidlom, že pri akejkoľvek nezrovnalosti sa neprávom získaná výhoda odníme:

— povinnosťou zaplatiť alebo vrátiť dlžné alebo neprávom získané sumy,

— úplnou alebo čiastočnou stratou záruky poskytnutej na podporu žiadosti o poskytnutú výhodu alebo v čase prijatia zálohy.

2. Uplatnenie opatrení uvedených v odseku 1 sa obmedzí na zrušenie poskytnutej výhody chody, ak je tak ustanovené, na úrok určený na základe paušálnej sadzby. [Uplatnenie opatrení podľa odseku 1 sa obmedzuje na odňatie získanej výhody a úrokov, ak je to ustanovené, ktoré môžu byť stanovené paušálne. — *neoficiálny preklad*]

3. Činy, o ktorých sa zistí, že boli úmyselne vykonané na získanie výhody v protiklade s cieľmi práva spoločenstva platného v danom prípade tým, že sa umelo vytvorili podmienky potrebné na získanie výhody, majú za následok neposkytnutie výhody alebo jej zrušenie.

4. Opatrenia ustanovené v tomto článku sa nepovažujú za tresty."

6 Článok 5 tohto nariadenia stanovuje správne sankcie, ku ktorým môžu viesť úmyselné nezrovnalosti alebo nezrovnalosti spôsobené z nedbanlivosti, najmä zaplatenie správnej pokuty alebo úplné prípadne čiastočné odňatie výhody.

7 Na záver článok 8 nariadenia č. 2988/95 stanovuje povinnosť členských štátov prijať kontrolné opatrenia nevyhnutné na zabezpečenie správnosti operácií týkajúcich sa finančných záujmov Spoločenstva s tým, že povaha a počet kontrol a inšpekcií vykonávaných na mieste členskými štátmi a spôsob ich výkonu sa v prípade potreby upraví v odvetvových predpisoch takým spôsobom, aby bolo zaistené jednotné uplatňovanie týchto predpisov.

Režim vývozných náhrad pre poľnohospodárske výrobky

8 Článok 11 ods. 1 nariadenia Komisie EHS č. 3665/87 z 27. novembra 1987 o spoločných spôsoboch uplatňovania režimu vývozných náhrad pre poľnohospodárske výrobky (Ú. v. ES L 351, s. 1), zmenený a doplnený nariadením Komisie EHS č. 2945/94 z 2. decembra 1994 (Ú. v. ES L 310, s. 57), ustanovuje:

„Ak bolo zistené, so zreteľom na priznanie vývoznej náhrady, že vývozca požiadal o vyššiu náhradu, než mal, predmetná vývozná náhrada, na ktorú má nárok, je náhrada uplatniteľná na skutočne vyvezený výrobok, znížená o čiastku zodpovedajúcu:

a) polovici rozdielu medzi požadovanou náhradou a náhradou uplatniteľnou na uskutočnený vývoz;

b) [...] [*neoficiálny preklad*]"

9 Článok 11 ods. 3 stanovuje:

„Bez toho, aby bola dotknutá povinnosť zohľadniť zápornú čiastku podľa odseku 1 štvrtého pododseku, v prípade bezdôvodného obohatenia z náhrady je príjemca povinný vrátiť neprávom prijaté čiastky, vrátane všetkých sankcií splatných podľa odseku 1 prvého pododseku, zvýšené o úroky vypočítané podľa doby, ktorá uplynula medzi poskytnutím náhrady a vrátením. [...] [*neoficiálny preklad*]".

10 Nariadenie Rady (EHS) č. 4045/89 z 21. decembra 1989 o kontrole opatrení tvoriacich súčasť systému financovania záručnou sekciou Európskeho poľnohospodárskeho usmerňovacieho a záručného fondu (EPUZF), vykonávaných členskými štátmi, a o zrušení smernice 77/435/EHS (Ú. v. ES L 388, s. 18) stanovuje v článku 2 povinnosť členských štátov vykonávať ročne kontroly v určitom počte podnikov, ktoré uskutočňujú operácie, na ktoré sa vzťahuje tento systém financovania. Tento počet je stanovený najmä podľa významu podniku a ostatných rizikových faktorov.

Colný kódex Spoločenstva

11 Článok 221 ods. 1 nariadenia Rady (EHS) č. 2913/92 z 12. októbra 1992, ktorým sa ustanovuje Colný kódex Spoločenstva (Ú. v. ES L 302, s. 1) stanovuje:

„Akonáhle je suma cla zapísaná do účtovnej evidencie, musí byť oznámená dlžníkovi v súlade s ustanovenými postupmi."

12 Podľa odseku 3 tohto článku:

„Oznámenie dlžníkovi sa neuskutočňuje po uplynutí lehoty troch rokov odo dňa, kedy vznikol colný dlh. Avšak tam, kde colné orgány nemohli určiť presnú sumu splatnú podľa zákona v dôsledku konania, ktoré by mohlo viesť k trestnému súdnemu konaniu, sa môže takéto oznámenie, pokiaľ to povoľujú platné právne predpisy, urobiť po uplynutí takejto trojročnej lehoty."

Vnútroštátna právna úprava

13 Ausführerstattungsgesetz (zákon o vývozných náhradách, BGBl. 1994/660, ďalej len „AEG") stanovuje v § 5 vrátenie neoprávnene získaných náhrad. Neurčuje síce priamo premlčaciu dobu pre takéto náhrady, odkazuje však v § 1 ods. 5 na platné colné predpisy.

14 § 74 ods. 2 Zollrechts-Durchführungsgesetz (vykonávací colný predpis, BGBl. I, 1998/13, ďalej len „ZollR-DG"), mal v posudzovanom období takéto platné znenie:

„Premlčacia doba na poplatky na dovoz a vývoz je 3 roky od dátumu vzniku dlhu. Pri krátení poplatkov na dovoz a vývoz je premlčacia doba 10 rokov za podmienky, že colné orgány nemôžu v dôsledku finančného priestupku, ktorý prejednávajú výlučne súdy alebo senáty, určiť, respektíve presne určiť dlh v lehote troch rokov od jeho

vzniku. Premlčacia doba pre ostatné peňažné plnenia sa určuje podľa všeobecných colných predpisov."

Spor pred vnútroštátnym súdom a prejudiciálne otázky

15 Dňa 3. septembra 1996 vyviezla Handlbauer časť mrazeného hovädzieho mäsa v počte 958 kusov a celkovej váhe 19 912,36 kg do Maďarska. Na tento obchod dostala zálohu vo výške 202 769 ATS. Zábezpeka na túto zálohu bola uvoľnená 12. decembra 1996.

16 Dňa 20. decembra 1999 bola Handlbauer informovaná, že oddelenie vonkajšej kontroly a kontroly podnikov Hauptzollamt (hlavná správa colníc) Linz (Rakúsko) pristúpi ku kontrole vývozu za rok 1996 v oblasti organizácie trhu s hovädzím a bravčovým mäsom. Podľa uznesenia vnútroštátneho súdu Handlbauer patrila k podnikom, ktoré majú byť kontrolované podľa nariadenia č. 4045/89, keďže pri vývozoch za rok 1995 sa objavilo viacero nezrovnalostí.

17 V priebehu kontrol vykonaných roku 2000 sa zistilo, že v mnohých prípadoch mäso vyvezené roku 1996 nepochádzalo zo Spoločenstva.

18 V dôsledku toho Zollamt rozhodnutím z 20. januára 2001 požiadal Handlbauer na základe ustanovenia § 5 AEG a § 11 ods. 3 nariadenia č. 3665/87 o vrátenie zálohy na náhradu a uložil jej na základe čl. 11 ods. 1 písm. a) tohto nariadenia sankciu vo výške 101 384 ATS.

19 Po zamietnutí odvolania voči tomuto rozhodnutiu v správnom konaní podala Handlbauer žalobu na vnútroštátny súd, v ktorej namieta uplynutie trojročnej premlčacej doby stanovenej v článku 221 ods. 3 CKS, ako aj v § 74 ods. 2 ZollR-DG. Nariadenie č. 2988/95 na tejto situácii nič nemení, lebo je iba všeobecným predpisom pre členské štáty, ktorý nemá žiadne priame nepriaznivé účinky pre jednotlivcov a nie je ani právnym základom pre sankcie.

20 Podľa Handlbauer premlčacia doba začala plynúť 24. septembra 1996, dňom priznania vývoznej náhrady, alebo najneskôr 12. decembra 1996, dňom uvoľnenia zábezpeky. O vrátení tejto náhrady a zodpovedajúcej sankcii však bolo rozhodnuté až 20. januára 2001.

21 Vo svojej odpovedi sa Zollamt odvoláva na čl. 3 ods. 1 nariadenia č. 2988/95, ktorý je bezprostredne použiteľný, a stanovuje štvorročnú premlčaciu dobu, ktorá môže byť prerušená kontrolami, ako v prípade kontrol vykonaných v Handlbauer.

22 Za týchto podmienok sa Berufungssenat I der Region Linz bei der Finanzlandesdirektion für Oberösterreich rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1) Je v prípade nezrovnalostí nariadenie [...] č. 2988/95 [...] bezprostredne použiteľné v členských štátoch, najmä v oblasti organizácie trhu (vývozná náhrada)?

Je článok 3 ods.1 citovaného nariadenia, ktorý stanovuje štvorročnú premlčaciu lehotu pre stíhanie nezrovnalostí, bezprostredne použiteľný colnými orgánmi členských štátov?

2) Je oznámenie colnej kontroly podniku jeho riadiacim pracovníkom úkonom, ktorý sa týka vyšetrovania alebo stíhania nezrovnalostí a ktorý prerušuje štvorročnú premlčaciu lehotu stanovenú čl. 3 ods. 1 citovaného nariadenia, ak sa kontrola uskutoční v súlade s nariadením EHS č. 4045/89 z dôvodu všeobecne známych rizikových faktorov, prípadne častého výskytu konaní poškodzujúcich finančné záujmy Spoločenstva v oblasti vytvárania spoločnej poľnohospodárskej politiky?"

23 V priebehu konania bolo Súdnemu dvoru oznámené, že v dôsledku nadobudnutia účinnosti Abgaben-Rechtsmittel-Reformgesetz (zákon o reforme opravných prostriedkov v oblasti daní, BGBl. I 2002/97) je príslušným súdom pre hlavné pojednávanie Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Klagenfurt, (Rakúsko).

O prvej prejudiciálnej otázke

24 Prvou otázkou, rozdelenou do dvoch vzájomne súvisiacich častí, sa postupujúci súd v podstate pýta, či čl. 3 ods. 1 nariadenia č. 2988/95 je bezprostredne použiteľný v členských štátoch, a to aj v oblasti vývozných náhrad pre poľnohospodárske výrobky, bez ohľadu na existenciu vnútroštátnych colných predpisov, stanovujúcich kratšiu premlčaciu dobu.

25 V tomto ohľade treba pripomenúť, že nariadenia z dôvodu ich právnej povahy a funkcie v systéme prameňov práva Spoločenstva majú všeobecne vo vnútroštátnych právnych poriadkoch bezprostredný účinok, bez toho, aby vnútroštátne orgány museli prijať vykonávacie predpisy (rozsudok zo 17. mája 1972, Leonesio, 93/71, Zb. s. 287, bod 5).

26 Niektoré ustanovenia nariadenia však vyžadujú prijatie vykonávacích predpisov členskými štátmi (rozsudok z 11. januára 2001, Monte Arcosu, vo veci C-403/98, Zb. s. I-103, bod 26).

27 Toto však nie je prípad článku 3 ods. 1 nariadenia č. 2988/95, ktorý stanovením štvorročnej premlčacej doby od okamihu, kedy došlo k nezrovnalosti, neponecháva členským štátom možnosť úvahy, ani od nich nevyžaduje prijatie vykonávacích predpisov.

28 Okolnosť, že podľa čl. 3 ods. 1 prvého pododseku nariadenia č. 2988/95 odvetvové predpisy môžu ustanoviť kratšiu premlčaciu dobu, nie však kratšiu ako tri roky, alebo, že členské štáty môžu v zmysle čl. 3 ods. 3 tohto nariadenia stanoviť dlhšie doby, nie je takej povahy, aby spochybnila bezprostrednú použiteľnosť čl. 1 ods. 1 tohto nariadenia za predpokladu, že by takéto úpravy výnimiek neboli v odvetvových predpisoch práva Spoločenstva alebo vo vnútroštátnych predpisoch.

29 V čase konania hlavného pojednávania žiadne odvetvové ustanovenie práva Spoločenstva nestanovilo v oblasti vývozných náhrad pre poľnohospodárske výrobky kratšiu premlčaciu dobu pre vrátenie neoprávnene vyplatených náhrad. Zo spisu tiež vyplýva, že žiadne ustanovenie rakúskeho práva v tej dobe nestanovilo premlčaciu dobu dlhšiu ako štyri roky.

30 Handlbauer a Komisia sú však toho názoru, že čl. 3 ods. 1 nariadenia č. 2988/95 sa netýka vrátenia neoprávnene nadobudnutých finančných výhod. Podľa Handlbauer sa tieto ustanovenia týkajú výhradne trestných sankcií uložených v prípade nezrovnalostí, zatiaľ čo Komisia je toho názoru, že sa týka len opatrení ukladajúcich správne sankcie podľa článku 5 nariadenia č. 2988/95.

31 Treba mať na zreteli, že podľa čl. 1 ods. 1 nariadenia č. 2988/95 toto nariadenie ustanovuje „všeobecnú úpravu týkajúcu sa jednotných kontrol a správnych opatrení a sankcií, ktoré sa týkajú protiprávneho konania s ohľadom na právo Spoločenstva" a ako vyplýva z tretieho odôvodnenia nariadenia na účel „boja proti podvodom na finančných záujmoch Spoločenstva pre všetky oblasti."

32 Článok 3 ods. 1 nariadenia č. 2988/95 ustanovuje pre začatie stíhania premlčaciu dobu, ktorá začína plynúť od okamihu, kedy došlo k nezrovnalosti, ktorou sa podľa čl. 1 ods. 2 tohto nariadenia rozumie „akékoľvek porušenie ustanovenia práva Spoločenstva vyplývajúce z konania alebo opomenutia hospodárskeho subjektu, dôsledkom čoho je alebo by bolo poškodenie všeobecného rozpočtu Spoločenstiev [...]."

33 Podľa vyjadrenia rakúskej vlády a vlády Spojeného kráľovstva zahŕňa toto vymedzenie tak úmyselné nezrovnalosti, ako aj nezrovnalosti spôsobené z nedbanlivosti, ktoré môžu viesť v súlade s článkom 5 nariadenia č. 2988/95 k správnej sankcii, a tiež nezrovnalosti, ktoré vedú len k odňatiu neoprávnene získanej výhody v súlade s článkom 4 tohto nariadenia.

34 Z toho vyplýva, že čl. 3 ods. 1 nariadenia č. 2988/95 je aplikovateľný tak na nezrovnalosti podľa článku 5, ako aj na nezrovnalosti uvedené v článku 4 tohto nariadenia, ktoré poškodzujú finančné záujmy Spoločenstva.

35 Na prvú prejudiciálnu otázku je nutné odpovedať tak, že v prípade neexistencie odvetvových predpisov práva Spoločenstva stanovujúcich kratšiu premlčaciu dobu, ktorá však nesmie byť kratšia ako tri roky, alebo v prípade neexistencie vnútroštátnych právnych predpisov stanovujúcich premlčaciu dobu dlhšiu, je článok 3 ods. 1 nariadenia č. 2988/95 bezprostredne použiteľný v členských štátoch, vrátane oblasti vývozných náhrad pre poľnohospodárske výrobky.

O druhej prejudiciálnej otázke

36 Druhou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či článok 3 ods. 1 tretí pododsek nariadenia č. 2988/95 sa má vykladať v tom zmysle, že oznámenie colnej kontroly dotknutému podniku je takým úkonom vyšetrovania alebo stíhania

nezrovnalosti, ktorý prerušuje premlčaciu dobu stanovenú v článku 3 ods. 1 prvého pododseku nariadenia.

37 Podľa Handlbauer, zásady právnej istoty a ochrany legitímnej dôvery vyžadujú, aby iba úkony vyšetrovania a stíhania založené na konkrétnom podozrení, že došlo k nezrovnalosti, mohli prerušiť premlčanie na základe čl. 3 ods. 1 tretieho pododseku nariadenia č. 2988/95. Naopak, kontroly podľa článku 8 tohto nariadenia zahŕňajúce inšpekcie vykonané v podnikoch na základe nariadenia č. 4045/89 tento účinok mať nemôžu. Tieto môžu prípadne viesť k úkonom vyšetrovania a stíhania, ktoré majú účinok prerušenia premlčania.

38 Podľa názoru rakúskej vlády v prejednávanom prípade premlčanie bolo prerušené v súlade s článkom 3 ods. 1 tretím pododsekom nariadenia č. 2988/95 inšpekciami vykonanými v Handlbauer.

39 Komisia je toho názoru, že oznámenie kontroly na základe nariadenia č. 4045/89 smerujúce k zisteniu prípadných špecifických nezrovnalostí je už samo osebe úkonom prerušujúcim premlčanie. Článok 3 ods. 1 tretí pododsek nariadenia č. 2988/95 nevyžaduje, aby sa úkon vyšetrovania týkal špecifickej nezrovnalosti, lebo táto môže byť zistená iba na záver kontroly.

40 V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že účelom premlčacích dôb všeobecne je zabezpečiť právnu istotu (pozri rozsudok z 15. júla 1970, ACF Chemiefarma/

Komisia, 41/69, Zb. s. 661, bod 19). Tento účel by nebol naplnený, ako uviedol generálny advokát v bodoch 82 a nasl. svojich návrhov, ak by premlčacia doba upravená v čl. 3 ods. 1 nariadenia č. 2988/95 mohla byť prerušená akýmkoľvek úkonom kontroly všeobecnej povahy zo strany vnútornej štátnej správy bez súvislosti s podozrením na nezrovnalosti týkajúce sa dostatočne presne vymedzených úkonov.

41 V prejednávanom prípade vyplýva zo spisu, že oznámenie rozhodnutia o kontrole spoločnosti Handlbauer na základe nariadenia č. 4045/89 sa týkalo bez rozdielu všetkých vývozov tejto spoločnosti počas roka 1996 v rámci spoločnej organizácie trhu s hovädzím a bravčovým mäsom. Oznámenie, ktoré neobsahovalo žiadny údaj o podozrení na dostatočne určené nezrovnalosti, nemohlo ako také prerušiť premlčaciu dobu pre vrátenie náhrady poskytnutej 24. septembra 1996.

42 Je vecou vnútroštátneho súdu preveriť, či sa následné úkony vnútroštátnych orgánov v rámci alebo na záver kontroly oznámené 20. decembra 1999 týkali jednej alebo viacerých špecifických nezrovnalostí vo vývozoch, na ktoré bola poskytnutá spomínaná náhrada a v dôsledku toho mohli prerušiť premlčaciu dobu týkajúcu sa vrátenia tejto náhrady.

43 Na základe uvedeného na druhú prejudiciálnu otázku treba odpovedať tak, že článok 3 ods. 1 tretí pododsek nariadenia č. 2988/95 sa musí vykladať v tom zmysle, že oznámenie colnej kontroly dotknutému podniku je úkonom týkajúcim sa vyšetrovania alebo stíhania nezrovnalosti prerušujúcim premlčaciu dobu stanovenú v článku 3 ods. 1 prvom pododseku tohto nariadenia len vtedy, ak podozrenia na nezrovnalosti boli v úkonoch orgánov dostatočne presne špecifikované.

O trovách

44 Rakúska vláda a vláda Spojeného Kráľovstva, ako aj Komisia, nemajú právo na náhradu trov konania, ktoré im vznikli v súvislosti s pripomienkami, ktoré podali Súdnemu dvoru. Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd.

Z týchto dôvodov

SÚDNY DVOR (druhá komora)

v konaní o prejudiciálnych otázkach, ktoré mu predložil Berufungssenat I der Region Linz bei der Finanzlandesdirektion für Oberösterreich uznesením z 11. júla 2002, rozhodol takto:

1. **Článok 3 ods. 1 nariadenia Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 z 18. decembra 1995 o ochrane finančných záujmov Európskych spoločenstiev je bezprostredne použiteľný v členských štátoch, vrátane oblasti vývozných náhrad pre poľnohospodárske výrobky v prípade, keď odvetvové predpisy práva Spoločenstva nestanovujú kratšiu premlčaciu dobu, ktorá však nesmie byť kratšia ako tri roky, alebo v prípade, keď vnútroštátne právne predpisy nestanovujú dlhšiu premlčaciu dobu.**

2. **Článok 3 ods. 1 tretí pododsek nariadenia č. 2988/95 sa má vykladať v tom zmysle, že oznámenie colnej kontroly dotknutému podniku je úkonom týkajúcim sa vyšetrovania alebo stíhania nezrovnalosti prerušujúcim premlčaciu dobu stanovenú v článku 3 ods. 1 prvom pododseku tohto nariadenia len vtedy, ak podozrenia na nezrovnalosti boli v úkonoch orgánov dostatočne presne špecifikované.**

Timmermans Cunha Rodrigues Puissochet

Schintgen Colneric

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 24. júna 2004.

Tajomník

R. Grass

Predseda druhej komory

C. W. A. Timmermans